

Ademden Kovulan Cennet

– HamzaOkumuş · 06 Nisan 2011

Tütünler kaldırım kokuyor
Lambaları ısıtıyor sokaklar
Yeşiller ağaç
Maviler gökyüzü
Çiçekler bal topluyor arılardan
Bir çakmak yakıyorum sigaramla
Seher vakti yıldızlar dolgun
İnsanlar uçuyor
Kuşlar tabanlı
Rüzgarı sürüklüyor yapraklar
Şairler yazılmakta
Manyak şiirlerce Gökkuşağının ardından
Bulut atıştırıyor yağmurlar
İnsanlarını açıyor şemsiyeler
Ceylanlar aslan avında
Güneşi beslemekte ay
Ressamları boyamakta tuvaller
Bir müzisyeni bestelemekte ezgi
İnsanı kokluyor
Hümanist çiçekler
Çiçekte açan taze toprak
Denizin düştüğü yakamozlar
Ve dalgalara vuran kumsal
Cepleri ellerinde
Günbatımını bekliyor
Benimse yollarım gözlerde
Seni bekliyorum
Kurtar beni bu düzlemden
Çünkü
Ne zaman sana gelmeye çalışsam
Hep kendime geliyorum
Ademden kovulan cennet gibi
Cehennem bir kırmızıda u/yanıyorum ...